

Arrest

nr. 309 729 van 12 juli 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. VERSTRAETEN
Martelarenplein 20E
3000 LEUVEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 27 december 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 november 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 april 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 april 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat E. VERSTRAETEN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Bestreden beslissing

“A. Feitenrelaas

Je verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en van Tadzjiekse origine te zijn. Je bent geboren op [...] januari 2006 in de stad Kabul, waar je ook opgroeide en onderwijs volgde.

Jouw vader werkte als garagist en werd in 2017 gedood omwille van problemen bij de verkoop van een auto. Na het overlijden van jouw vader besloot jouw moeder om samen met haar kinderen naar Turkije te verhuizen waar haar vader en broers reeds gevestigd waren. Zo'n vijf maanden na het overlijden van jouw vader kwamen jullie aan in Istanbul, waar jij onderwijs volgde en onder meer in een restaurant en vastgoedkantoor werkte.

Toen de Turkse overheid zich steeds minder welwillend opstelde tegenover de Afghanen door bijvoorbeeld hun verblijfsvergunningen niet meer te verlengen of actief Afghanen te deporteren besloot jij Turkije te verlaten en verder te reizen naar Europa.

Op 24 januari 2022 kwam je België binnen, waar je op 26 januari 2022 een verzoek om internationale bescherming indiende bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ).

Ter staving van jouw verzoek leg je volgende documenten voor: paspoorten en Turkse verblijfsvergunningen van jezelf en jouw moeder, jouw taskara, Turkse schoolattesten, een overlijdensakte van jouw vader, foto's van jouw familie in Turkije, een USB-stick met een familiefoto en drie filmpjes waarin mensen te zien zijn rondom een kist, een Belgisch schoolattest, foto's van jouw job in Turkije, een foto en video van jou op een feest in Brussel, een chatgesprek tussen jou en een vriendin van Turks-Bulgaarse afkomst en een inventaris van sommige van jouw documenten.

Je vreest een terugkeer naar Afghanistan omdat jij het land in 2017 reeds verlaten hebt, er niemand is om voor jou te zorgen, jouw zussen er geen toekomst zouden hebben en omdat de Farsi-sprekers – waar jij deel van uitmaakt – een minderheid zijn in het land.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofd, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald kreeg je een voogd toegewezen die je bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, zoals aangegeven in de attesten die je neerlegde, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kan voldoen aan jouw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat je doorheen jouw verklaringen niet aannemelijk hebt gemaakt dat je een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie hebt of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Eerst en vooral dient opgemerkt dat jij in eerste instantie op de DVZ en het CGVS leugenachtige verklaringen hebt afgelegd over jouw migratiemotieven. Zo verklaarde je Afghanistan pas na de machtsovername te hebben verlaten nadat jouw vader gedood werd door een familie met goede banden met de taliban en repte je met geen woord over jouw verblijf in Turkije (zie interview voor niet-begeleide minderjarigen d.d. 26.01.2022, zie vragenlijst CGVS d.d. 30.09.2022, zie verklaring DVZ d.d. 30.09.2022 en zie notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 21.04.2023 (verder CGVS 1)). Pas nadat het CGVS een beslissing nam tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus (zie beslissing CGVS d.d. 22.05.2023) op basis van jouw ongeloofwaardig bevonden asielrelaas kwam jij tot het inzicht om jouw leugens te corrigeren. In het verzoekschrift van jouw advocaat d.d. 21.06.2023 werd aangegeven dat jij niet de waarheid had verteld tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS en jij vanaf dat moment wel de correcte motieven voor jouw vlucht wenste uiteen te zetten. Deze manifeste misleiding – die jij pas anderhalf jaar na de start van jouw asielprocedure in België, na meerdere interviews én na een weigeringsbeslissing van het CGVS corrigeerde – ondergraaft reeds in ernstige mate jouw algemene geloofwaardigheid én de ernst van de door jou voorgehouden vrees tegenover Afghanistan. Jouw vergoelijking dat mensen uit jouw centrum jou hadden aangeraden om te liegen over jouw problemen (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 02.10.2023 (verder CGVS 2), p. 17) kan niet worden aanvaard. Elke verzoeker om internationale bescherming is immers verantwoordelijk voor zijn eigen verklaringen.

Om jou de kans te geven jouw werkelijke vluchtmotieven uiteen te zetten werd besloten om de beslissing van het CGVS d.d. 22.05.2023 in te trekken en jou uit te nodigen voor een nieuw persoonlijk onderhoud op het CGVS.

Er dient echter aangestipt te worden dat jij ook tijdens jouw tweede onderhoud twijfelachtige en weinig geloofwaardige verklaringen aflegde over het overlijden van jouw vader. Gevraagd om alles te vertellen wat je hierover weet, antwoordde je zeer beknopt dat jouw vader en zijn vader – jouw paternale grootvader – allebei

garagist waren, zij om onbekende redenen problemen hadden met 'mensen' en die mensen jouw vader hebben gedood waarna jullie naar Turkije verhuisden (CGVS 2, p. 5). Verder geef je aan de mensen niet te kennen die jouw vader hebben gedood en dat jouw grootvader jullie op de hoogte bracht van zijn overlijden (CGVS 2, p. 5 en 6). Gevraagd of jouw opa meer verteld heeft over de redenen waarom jouw vader gedood werd, antwoord je opnieuw vaagweg dat hij verwees naar 'problemen uit het verleden' (CGVS 2, p. 6). Gevraagd welke problemen dat waren, antwoord je het niet exact te weten maar het een probleem betrof in verband met de verkoop van een auto (ibid.).

Het is zeer opvallend en weinig geloofwaardig dat jij de identiteit van de moordenaars van jouw vader niet kent en jij het exacte probleem niet kan duiden waarom jouw vader werd gedood. Jouw grootvader was immers betrokken partij en klaarblijkelijk op de hoogte van de situatie. Het is dan ook niet aannemelijk dat jij niet beter geïnformeerd bent over de context rond de moord op jouw vader. Hoewel jij meermaals de kans kreeg om uit te weiden over het overlijden van jouw vader bleven jouw verklaringen hierover zeer summier en oppervlakkig. Je maakt dan ook niet aannemelijk dat jouw vader werd gedood in de door jou geschetste omstandigheden.

Er dient nog toegevoegd te worden dat jouw advocaat in haar verzoekschrift tegen de oorspronkelijke beslissing van het CGVS aangaf dat jij **in 2017 Afghanistan hebt verlaten** en jouw 'vader toen **reeds lang geleden vermoord was**, maar de exacte redenen nooit achterhaald werden' (zie verzoekschrift d.d. 21.06.2023, p. 5), hetgeen contrasteert met jouw verklaringen dat jouw vader in 2017 zelf is gedood.

Er dient ook nog eens benadrukt dat jij tijdens jouw eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS reeds gelogen hebt over het overlijden van jouw vader toen jij aangaf dat hij kort na de machtsovername van de taliban in 2021 werd gedood omwille van een gestolen wagen (CGVS 1, p. 7 en 8).

Wat het door jou voorgelegde overlijdensattest van jouw vader betreft dient opgemerkt dat dit attest an sich bijgevolg onvoldoende is om zijn overlijden aan te tonen. Documenten kunnen jouw verklaringen pas ondersteunen wanneer deze geloofwaardig bevonden worden en in lijn liggen met de beschikbare informatie. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt bovendien dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten erg twijfelachtig is. Een kopie van deze informatie werd toegevoegd aan het administratief dossier (Administratief dossier - Blauwe map, stuk 2). Corruptie is wijdverbreid bij het verkrijgen van documenten. Veel valse Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Afghaanse documenten hebben daarom slechts een zeer beperkte waarde.

Betreffende de door jou voorgelegde video's waarop mensen te zien zijn rond een kist dient nog te worden opgemerkt dat aan privévideo's geen bewijswaarde kan worden toegekend daar deze door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden of manipulatie geen garantie bieden over de authenticiteit van wat werd afgebeeld.

Voorgaande toont aan dat jij het overlijden van jouw vader in de door jou geschetste omstandigheden niet aannemelijk maakt.

Bovendien dient opgemerkt dat het loutere gegeven enige tijd in Turkije te hebben verbleven niet voldoende is om een nood aan internationale bescherming vast te stellen in jouw hoofd. Er moet worden gesteld dat de nood aan internationale bescherming moet worden beoordeeld ten opzichte van het land van nationaliteit, in casu Afghanistan. In dat opzicht dient opgemerkt dat jij in Kabul bent geboren en opgegroeid en jij er zo'n elf à twaalf jaar hebt gewoond (CGVS 2, p. 3 en 4). Ook volgde je er zo'n zes à zeven jaar onderwijs met vakken als Pashtu, wiskunde, Dari, fysica, chemie, wetenschappen en religieuze lessen (ibid.). Verder sprak je soms af met vrienden uit jouw wijk om een praatje te doen (CGVS 2, p. 4).

Ook in Turkije waar jij sinds eind 2017 verbleef stond jij nog in nauw contact met de Afghaanse gemeenschap en bleef jij voeling hebben met de Afghaanse normen en waarden.

Zo woonde jij samen met meerdere dichte familieleden van jouw moeder en zat jij op school met enkele van jouw paternale neven en ook nog andere Afghanen (CGVS 2, p. 9 en 10). Bovendien konden jouw familie en jezelf zonder problemen reizen tussen Turkije en Afghanistan. Zo keerden jouw moeder, jouw zussen en jijzelf eenmalig terug naar Afghanistan gedurende 1 à 1,5 maand in 2018 voor het huwelijk van jouw oom (CGVS 2, p. 12 en 13). Jouw maternale grootvader keerde omwille van zijn werk zelfs zeer regelmatig terug naar Afghanistan (CGVS 2, p. 8). Hij bezit samen met enkele familieleden namelijk een fabriek in Pol-E-Charkhi, nabij Kabul-stad, en minstens één eigen winkel in Kabul-stad zelf (CGVS 2, p. 8 en 9).

Waar jij verder nog stelt dat jij niet naar Afghanistan zal kunnen terugkeren omdat jij er geen netwerk meer hebt moet worden vastgesteld dat hierboven reeds werd aangetoond dat er geen geloof kan worden gehecht aan jouw verklaringen over het overlijden van jouw vader, hetgeen doet vermoeden dat jij het CGVS geen

zicht wenst te bieden op jouw werkelijke, huidig netwerk in Afghanistan. Ook over jouw paternale grootvader leg jij opmerkelijke en tegenstrijdige verklaringen af. Zo verklaar je in eerste instantie dat jouw paternale grootvader jouw familie in 2017 op de hoogte bracht van het overlijden van jouw vader – zijn zoon – (CGVS 2, p. 5 en 6) om wat later tijdens het onderhoud aan te geven dat jouw paternale grootvader reeds voor jouw geboorte overleden is (CGVS 2, p. 12). Hieruit blijkt wederom jij de Belgische asielinstanties geen duidelijk zicht wenst te bieden op jouw volledig actueel netwerk in jouw land van herkomst. Er dient ook nogmaals gewezen te worden op de zakelijke activiteiten van jouw maternale grootvader en maternale ooms in Kabul die tot op heden een elektriciteitsfabriek en –winkels hebben in de stad waaruit zij inkomsten halen (CGVS 2, p. 8 en 9). Verder dient nog toegevoegd dat jij nog minstens vier paternale tantes in Afghanistan, in of nabij Kabul, hebt wonen waarmee jij vanuit Turkije af en toe contact opnam (CGVS 2, p. 12).

Waar jij aanhaalt dat de Farsi-sprekers – waar jij deel van uitmaakt – een minderheid zijn in Afghanistan dient opgemerkt dat hieruit bezwaarlijk een persoonlijke vrees bij terugkeer blijkt. Bovendien dient aangestipt dat jij zelf lessen Pashtu volgde toen jij schoolliep in Kabul (CGVS 2, p. 4).

Uit voorgaande kan niet worden aangenomen dat je totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen, of dat je zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer. Er kan bijgevolg niet worden ingezien waarom jij je, gelet op alle bovenstaande elementen, niet zou kunnen vestigen in Afghanistan.

Dat jouw zussen geen toekomst zouden hebben in Afghanistan bij terugkeer heeft dan weer geen invloed op jouw persoonlijke vrees (CGVS 2, p. 17).

Volledigheidshalve dient opgemerkt dat zowel jouw voogd als advocaat op het einde van het persoonlijk onderhoud een risico bij terugkeer door verwestering vermelden, onder meer omwille van jouw activiteiten in België zoals zwemmen, op café gaan en afspreken met Turks-Bulgaarse vrienden en jouw geloofsbeleving die veranderd zou zijn (CGVS 2, p. 18). Als jou expliciet gevraagd wordt of bepaalde ideeën of meningen van jou beïnvloed of veranderd zijn door jouw verblijf in België ten opzichte van jouw verblijf in Afghanistan en Turkije, antwoord je enkel dat er weinig verschil is met Turkije, maar jij hier wel veel vrijer bent dan in Afghanistan (CGVS 2, p. 16). Verder blijkt uit jouw verklaringen dat jij inderdaad gaat zwemmen, op café gaat, naar feestjes gaat en afsprekt met Turks-Bulgaarse vrienden en vriendinnen, net als met Afghanen (CGVS 2, p. 14 en 15). In dat opzicht leg jij een foto en video voor van een feest in Brussel waar jij aanwezig was en een screenshot van een gesprek tussen jou en een Turks-Bulgaarse vriendin over datzelfde feest. Verder geef je zelf aan dat jij je nog steeds beschouwt als moslim en jij nog gelovig bent, hoewel jij niet meer naar de moskee gaat of bidt (CGVS 2, p. 15 en 16). Hierop doorgevraagd, geef jij aan dat er geen specifieke reden is waarom jij niet meer naar de moskee gaat, maar jij in Afghanistan en Turkije min of meer ‘verplicht’ was door jouw familie (ibid.). Er dient echter opgemerkt dat uit het voorgaande hoofdzakelijk een voorkeur blijkt voor een Westerse levensstijl zonder dat jouw gedachtengoed fundamenteel veranderd is. Er kan dan ook aangevoerd worden dat aanpassingen aan de in Afghanistan geldende normen en waarden op vlak van dergelijke gedragingen geen vervolging of ernstige schade inhouden. Uit jouw verklaringen blijkt dan ook nergens dat je niet in staat zou zijn om je terug te vestigen in Afghanistan, jouw land van herkomst.

Uit de beschikbare landeninformatie (**EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Afghanistan: Targeting of individuals** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, **EUAA Country Guidance Afghanistan** van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar jouw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of

uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In jouw geval haal je geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat jij, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit jouw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat je voor jouw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat je een specifiek profiel hebt dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban jou niet zal viseren bij een terugkeer naar jouw land van herkomst. Bovendien breng je zelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat jij in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. Je dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijf je echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Je bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

De door jou voorgelegde documenten kunnen niets wijzigen aan bovenstaande beslissing.

Betreffende de neergelegde taskara, paspoorten, Turkse verblijfsvergunningen, familiefoto's, werkfoto's in Turkije en Turkse schoolattesten dient opgemerkt dat die documenten slechts een indicatie bevatten van de identiteit, nationaliteit, herkomst, verblijfplaatsen, werkzaamheden en scholing van de personen in kwestie, dewelke in deze beslissing niet in twijfel wordt getrokken. Uit de inventaris en het Belgisch schoolattest blijkt dan weer geen persoonlijke vrees bij terugkeer. De akte en de video's in verband met het overlijden van jouw vader en de documenten in verband met het feest in Brussel werden hierboven reeds besproken.

Volledigheidshalve merkt het CGVS op dat jouw opmerkingen over de notities van het persoonlijk onderhoud die jij via jouw voogd aan het CGVS overmaakte op 9 oktober 2023 evenmin in staat zijn om de beoordeling van jouw verzoek om te buigen. Jouw opmerkingen werden zorgvuldig onderzocht, maar hebben betrekking op elementen die in het kader van deze beslissing niet doorslaggevend werden geacht en maken het dus niet mogelijk om de verschillende argumenten die hierboven zijn ontwikkeld te weerleggen of om een ander licht te werpen op de beoordeling van jouw verzoek om internationale bescherming.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst

terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de **EUAA Country Guidance: Afghanistan** van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **EASO Afghanistan Security Situation Update** van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de **COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie** van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, **EUAA Afghanistan Security Situation** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de **COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022** van 23 september 2022 en de **EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het

verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022 en de eerste helft van 2023.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers. In de periode van 15 augustus 2021 tot 30 mei 2023 registreerde UNAMA <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan> in totaal 3.774 burgerslachtoffers (waarvan 1.095 dodelijke). Hiervan viel meer dan een derde (1.218) te betreuren bij IED-aanvallen op (vnl. sjiiitische) gebedshuizen en 345 bij andere aanslagen op de Hazara-gemeenschap. IED's maakten in deze periode in totaal 2.814 slachtoffers waarvan 701 dodelijke. 'Explosive remnants of war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. Ook in de periode februari-april 2023 waren IED-aanvallen (79 slachtoffers, waarvan 13 dodelijke) en 'explosive remnants of war' (117 slachtoffers) de belangrijkste oorzaak van burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bermbommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootchalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevonden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting. Je bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Je laat na het bewijs te leveren dat je specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met jouw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die er op wijzen dat er in jouw hoofde omstandigheden bestaan die tot gevolg hebben dat je een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een

situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzeekerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 **kan uitgaan van of veroorzaakt worden door:** "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat **dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden** en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat **gevaaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt**(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden er tegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat **een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen**.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat **specifiek en individueel** van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij **op intentionele en gerichte wijze** zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet **opzettelijk** werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de **EUAA Country Guidance** van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, **tenzij** er sprake is van het **opzettelijk gedrag van een actor**.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, **EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City** van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Shari en de **EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk.

De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socioeconomische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

Je toonde evenmin aan dat je bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij je niet in staat zou zijn om in jouw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. Verzoeker voert in het verzoekschrift een schending aan van:

*"-de artikelen 48/3, 48/4, 48/5 van de Vreemdelingenwet ;
-artikel 1A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dd. 28/07/1951 (hierna: Conventie van Genève) ;
-artikel 1 (2) van het Protocol betreffende de status van vluchtelingen dd. 31/01/1967 ;
-schending van artikel 3 Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens;
-schending van artikel 33 van de Conventie van Genève: het beginsel van non-refoulement ;
-schending van het art. 62 Vreemdelingenwet – de schending van de materiële motiveringsverplichting ;
-het zorgvuldigheidsverplichting ;
-het redelijkheidsbeginsel."*

Hij ontwikkelt dit middel als volgt:

"4.3.

Aangaande de asielmotieven van de verzoekende partij

-4.3.1.

Aangaande de problemen van verzoekende partij

Het Commissariaat-Generaal motiveert in haar bestreden beslissing dat er aan verzoekers asielrelaas geen geloof gehecht kan worden.

Echter houdt het CGVS geen rekening met het feit dat verzoeker verklaarde dat hij tijdens zijn vorig persoonlijk onderhoud de waarheid niet heeft verteld, en dat zijn familie niet meer in Afghanistan woonachtig is.

-4.3.1.1.

Verzoeker is reeds uit Afghanistan gevlucht in 2017.

Verzoeker is gevlucht naar Turkije, gezien zijn oom, R.H.-OV X, en zijn gezin reeds in Turkije verbleven.

Verzoekende partij is ook met een Afgaans paspoort en Turks visum naar Turkije afgereisd. Hij had ook een verblijfsvergunning in Turkije.

Verzoeker is samen met zijn oom, R.H. in december 2021 naar België gekomen. Verzoeker is vertrokken gezien in Turkije je enkel als minderjarige over een 'kemlek' kan beschikken, en zodra je meerderjarig wordt, dit enkel kan als je eigendom kan aantonen. Gezien verzoeker deze situatie en het aanhoudende racisme in Turkije niet meer kon verdragen, is hij samen met zijn oom naar België gekomen.

Verzoekende partij kan niet terugkeren naar Afghanistan. Hij is sinds 2017 reeds vertrokken, en zijn familie verblijft ook nog steeds in Turkije. Verzoeker als minderjarige terugsturen naar Afghanistan is niet mogelijk.

4.3.1.2.

Mede hierom werd de voorgaande weigeringsbeslissing van het CGVS in hoofde van verzoeker ingetrokken en verkreeg hij een nieuw persoonlijk onderhoud.

Echter stelt het CGVS dat verzoeker nog steeds twijfelachtige verklaringen zou hebben afgelegd omtrent het overlijden van zijn vader, omdat verzoeker hier weinig informatie over kon geven.

Opnieuw houdt het CGVS geen enkele rekening met het kwetsbaar profiel van de verzoeker, die minderjarig is en dat hij 11 jaar oud was toen hij naar Turkije vertrok met zijn familie.

Het kan verzoeker niet verweten worden dat hij weinig informatie kan geven over het overlijden van zijn vader, gelet op zijn wel zeer jonge leeftijd ten tijde van de gebeurtenissen.

Het CGVS stelt zich niet redelijk op!

-4.3.1.3.

Zo verwijst het CGVS naar verzoekers zogenaamde tegenstrijdige verklaringen over het overlijden van zijn paternale grootvader. Zo stelt het CGVS dat verklaarde verzoeker dat het zijn paternale grootvader was die de familie op de hoogte bracht van het overlijden van zijn vader, om dan later te verklaren dat zijn paternale grootvader reeds overleden was.

Verzoeker wenst hier op te merken dat het hier gaat om een miscommunicatie, die duidelijk af te leiden valt indien men de notities van het persoonlijk onderhoud erop naleest:

[...]

(zie notities persoonlijk onderhoud CGVS, p.5-6)

Uit de notities blijkt dat verzoeker enkel sprak over zijn 'opa' en dat de PO enkel het woord 'opa' gebruikte bij de vraagstelling. Enkel bij de eerste vraag heeft verzoeker 'paternale opa' geantwoord, omdat dit de vraag was, doch in zijn andere verklaringen heeft hij nooit 'paternale opa' verklaard.

Dit is niet onbelangrijk. Verzoekers paternale opa had een garage. Toen zijn paternale opa kwam te overlijden, heeft zijn vader de garage van de paternale opa overgenomen. De paternale opa is overleden nog voor de geboorte van de verzoeker.

Zijn vader en zijn paternale opa hebben nooit samen in de garage gewerkt. Het was zijn vader die de garage heeft overgenomen toen zijn paternale opa reeds was overleden.

Het was echter zijn maternale grootvader die verzoekers familie heeft verwittigd over het overlijden van zijn vader.

Verzoekers verklaringen zijn dus nooit geenszins tegenstrijdig geweest. Er werd tijdens het persoonlijk onderhoud niet gevraagd aan verzoeker of het om de paternale of maternale opa ging. Het blijkt duidelijk dat het CGVS zélf uitgaat dat het om de paternale opa ging, hoewel verzoeker dit zelf nooit verklaard heeft.

-4.3.1.4.

Gelet op zijn lang verblijf buiten Afghanistan, zal hij wel degelijk in het vizier komen van de Taliban bij een eventuele terugkeer.

Meer zelfs. Het CGVS twijfelt geenszins aan het verblijf van zijn moeder en zussen in Turkije.

Het CGVS motiveert louter dat zij vinden dat verzoekers verklaringen over het overlijden van zijn vader twijfelachtig zijn en verzoeker geen zicht zou wensen te bieden op de werkelijke situatie in Afghanistan.

Verzoeker is ernstig gegriefd door deze beslissing! Echter blijkt duidelijk dat het kerngezin van de verzoeker zich momenteel in Turkije bevindt.

Het is niet omdat verzoeker nog enkele ooms woonachtig zou hebben in Afghanistan, dat hij hier zomaar naar zou kunnen terugkeren, zeker gezien verzoeker zelf reeds op 11 jarige leeftijd Afghanistan heeft verlaten en hij aldus amper contact heeft met zijn familieleden die nog in Afghanistan zouden verblijven.

Zeker gezien verzoeker ook verklaarde dat hij amper contact heeft met deze familieleden in Afghanistan:

[...]

(zie persoonlijk onderhoud CGVS, p. 12)

Het CGVS kan niet dienstig motiveren dat een minderjarige teruggestuurd kan worden naar Afghanistan, naar familieleden waar hij amper tot geen contact mee heeft, en zijn kerngezin zich actueel in Turkije bevindt.

Het CGVS stelt zich niet redelijk op!

Verzoeker was amper 11 jaar toen zijn vader overleed en zijn familie naar Turkije vluchtte. Dat hij hier geen gedetailleerde verklaringen over kan afleggen, kan hem niet verweten worden.

Verzoeker legt ook een kopie van een overlijdensakte neer. Het CGVS dient alle elementen samen te nemen om tot een zorgvuldige beoordeling te komen.

Gelet op de minderjarigheid, dient zelfs bij redelijk twijfel, dit in het voordeel van de verzoeker te worden beslecht.

Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel dringt zich op!

-4.3.2.

Aangaande het kwetsbaar profiel van de minderjarige verzoeker

De minderjarige verzoeker wenst vooreerst te wijzen op zijn kwetsbaar profiel en meent dat het CGVS hier onvoldoende rekening mee heeft gehouden.

De verzoeker is momenteel 17 jaar oud.

Verzoeker verliet Afghanistan toen de verzoeker 11 jaar oud was.

De verzoekende partij was aldus ontzettend jong toen hij nog in Afghanistan woonde, en hoewel het CGVS motiveert dat zij hiermee rekening hebben gehouden bij de beoordeling, toont de motivering in de bestreden beslissing wel degelijk het tegendeel. Meer zelfs. Er blijkt uit de bestreden beslissing niet dat er met de kwetsbaarheid van de minderjarige rekening werd gehouden.

-4.3.2.1.

Hoewel er geen juridische definitie van kwetsbaarheid bestaat, dient opgemerkt dat asielzoekers in het algemeen kwetsbaar zijn en de minderjarige kinderen hierbij een extra kwetsbare groep vormen.

Er zijn verschillende bepalingen dewelke op de kwetsbaarheid binnen de asielprocedure duiden.

[...]

-4.3.2.3.

Het CGVS houdt geenszins rekening met het hoger belang van het kind wat niet alleen procedurele vereisten met zich meebrengt maar ook invloed heeft op de zwaarte van de bewijslast en de medewerkingsplicht.

Hoewel het CGVS motiveert dat zij rekening houdt met verzoekers leeftijd, blijkt dit geenszins uit de bestreden beslissing (zie ook verder infra).

Het CGVS houdt allerm minst rekening met het feit dat de verzoeker een minderjarige is en dat hij op 11-jarige leeftijd zijn land van herkomst heeft verlaten.

Hoewel het CGVS motiveert dat zij de nodige steunmaatregelen heeft genomen omdat de verzoeker minderjarig is, wordt er geen enkele rekening gehouden in de bestreden beslissing met het profiel van de verzoeker als minderjarige.

4.3.3.

Aangaande het profiel van de verzoeker als 'verwesterd' door de ogen van de Taliban

Verzoekende partij wenst ook aan te halen dat hij al in België is sinds januari 2022 en aldus bijna twee jaar in België verblijft.

Verzoeker is ook al vertrokken uit Afghanistan in 2017. Hij heeft al meer dan 6 jaar zijn land verlaten.

Verzoeker verblijft al lange tijd in Europa, wat volgens de Taliban, "ongelovig landen", zijn waardoor verzoeker bij een terugkeer naar Afghanistan, een bepaald risicoprofiel heeft. Verzoeker verblijft in België sinds januari 2022.

Echter toont het Commissariaat- Generaal in de huidige bestreden beslissing niet aan hiermee rekening te hebben gehouden!

Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel is hiermee alvast aangetoond.

-4.3.3.1.

[...]

4.3.4.2.

Verzoeker wijst bovendien het CGVS erop dat er een toekomstgerichte beoordeling dient te worden gemaakt van de vrees tot vervolging.

[...]

Verzoeker is ernstig gegriefd om te lezen in de bestreden beslissing dat zelfs het CGVS stelt dat er bij de verzoeker een hoofdzakelijk een voorkeur blijkt voor een Westerse levensstijl zonder dat jouw gedachtengoed fundamenteel veranderd is. Zelfs het CGVS dient vast te stellen dat verzoeker zich een Westerse levensstijl heeft eigen gemaakt! Dat verzoeker zijn gedachtengoed niet fundamenteel veranderd zou zijn doet hieraan geen afbreuk!

Het CGVS houdt geen rekening met het gegeven dat uw Raad reeds oordeelde dat alle individuele elementen cumulatief dienen te worden samengenomen om te spreken van een nood aan internationale bescherming.

Verzoeker heeft niet enkel een duidelijke voorkeur voor de Westerse levensstijl, hij is reeds op 11 jarige leeftijd vertrokken uit Afghanistan en heeft voor lange tijd in Turkije verbleven!

Opnieuw motiveert het CGVS niet zorgvuldig en houdt zij geen rekening met alle elementen die eigen zijn aan verzoekers dossier.

Dat dit wel degelijk ook kan leiden tot een nood aan internationale bescherming, zoals recentelijk nog door uw Raad bevestigt in verschillende arresten, waaronder een arrest van 19/07/2023 met arrestnummer 292 179 en een arrest van 12/07/2023 met arrestnummer 291 768.

Verzoeker is als minderjarige vertrokken uit Afghanistan, samen met zijn reeds lang verblijf in een ongelovig land, zijn individuele elementen die onvoldoende zijn onderzocht door het CGVS.

Dit getuigt van weinig zorgvuldig onderzoek.

Dat het Commissariaat- Generaal noch in de bestreden beslissing noch in het administratief dossier concreet aantoont dat verzoeker, die al sinds 2022 in België verblijft en niet is teruggekeerd naar Afghanistan, geen ernstig risico op vervolging zal ondervinden bij een terugkeer.

-4.3.4.3.

Dat verzoekers vrees voor de Taliban sinds de machtsovername in augustus 2021 gegrond is.

[uiteenzetting en bespreking van landeninformatie]

-4.3.3.

Besluit

Uw Raad erkende reeds de nood aan bescherming n.a.v. (vermeende) verwestering voor Afghanen in verschillende arresten.

Nu de Taliban de macht heeft overgenomen in Afghanistan, is het risico op vervolging significant groter geworden gelet op de strikte interpretatie van de Sharia dat de Taliban hanteert, zoals hierboven ook aangehaald.

Een vermeende dan wel daadwerkelijk verwesterde Afghaanse onderdaan wie voor langere tijd in het buitenland verblijft, loopt een enorm groot risico te worden vervolgd in de zin van het VN-Vluchtelingenverdrag.

Het onderzoek van de vluchtelingenstatus vereist dan ook een toekomstgericht onderzoek, hetgeen het CGVS in casu helemaal niet heeft verricht.

Verzoekende partij heeft wel degelijk verscheidene elementen aangereikt die aantonen dat er sprake is van een verregaande verwestering in hoofdte van de verzoeker.

Uit de uiteenzetting hierboven blijkt dat het Commissariaat- Generaal onredelijk is in haar motivering en is de bestreden beslissing niet zorgvuldig genomen.

Door dit niet te doen, getuigt dit niet van een zorgvuldig onderzoek, noch van een gedegen onderzoek in de zin van artikel 48/3 Vw.

Dat de verzoekende partij minstens erkend had dienen te worden.

De bestreden beslissing dient hervormd, dan wel vernietigd te worden.

4.4.

Aangaande de subsidiaire bescherming onder het artikel 48/4 Vw

[...]

-4.4.2.

De verzoekende partij loopt een reëel gevaar nu de Taliban aan de macht is in Afghanistan.

Indien verzoeker zou worden teruggestuurd naar het land van herkomst, bestaat er een reëel, realistisch risico dat verzoeker ernstige schade zou oplopen.

Het CGVS is van oordeel dat geen enkele van deze situaties van toepassing is in geval van verzoeker.

Zelfs indien er twijfels bestaan over bepaalde aspecten van een asielrelaas, is het CGVS niet vrijgesteld van haar opdracht om het risico op ernstige schade te beoordelen dat voortvloeit uit de elementen waarover geen twijfel bestaat (zie RVV 28 juni 2018, 206 172).

-4.4.2.1.

Wat betreft artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet

[uiteenzetting en bespreking van landeninformatie]

-4.4.2.2.

Wat betreft artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet

[uiteenzetting en bespreking van landeninformatie]

-4.4.2.3.

Wat betreft de preciaire socio-economische situatie in Afghanistan

[uiteenzetting en bespreking van landeninformatie]

-4.4.3.

Besluit

Verweerster is onzorgvuldig te werk is gegaan bij de beoordeling van verzoekers verzoek om internationale bescherming.

De verweerster heeft nagelaten de vrees van de verzoeker zorgvuldig te beoordelen en onvoldoende rekening heeft gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker.

Op meerdere gronden dient verzoeker een beschermingsstatuut te worden toegekend.

Nansen concludeert:

[...]

(z i e : <https://nansen-refugee.be/wp-content/uploads/2021/11/NANSEN-Profile-5-21-Volgend-verzoek-Taliban-machtsovername.pdf>, p 47)

De verzoeker dient te worden erkend als vluchteling, minstens de subsidiaire beschermingsstatus te worden toegekend.

Het Commissariaat- Generaal schendt in de bestreden beslissing de motiveringsplicht, alsook het zorgvuldigheidsprincipe, het redelijkheidsbeginsel en evenredigheidsbeginsel, doordat niet alle feitelijkheden en elementen uit het dossier in rekening werden gebracht."

2.2. In de inventaris bij zijn verzoekschrift verwijst verzoeker middels URL naar arresten van de Raad en naar landeninformatie (stukken volgende stukken 3-46).

2.3. Bij aanvullende nota van 23 april 2024 verwijst verweerder naar de volgende stukken:

"EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, [URL]

EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023, [URL]

EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, [URL]

EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, [URL]

EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op [URL]

EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, [URL]

EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, [URL]
EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022 [URL]
UNAMA, Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan van juni 2023, [URL]
COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban van 14 december 2023, beschikbaar op [URL]".

2.4. In de aanvullende nota die gedateerd is op 26 april 2024 en werd neergelegd ter terechtzitting bespreekt verzoeker de situatie in Afghanistan aan de hand van een arrest van de Raad en landeninformatie.

2.5. Ter terechtzitting legt verzoeker een aanvullende nota van 12 juli 2023 neer, die volgens verzoekers advocaat reeds werd neergelegd in het kader van zijn eerste beroepsprocedure (naar aanleiding van de beslissing van de commissaris-generaal die uiteindelijk werd ingetrokken). In deze nota bespreekt het risico voor verwesterde terugkeerders aan de hand van landeninformatie en arresten van de Raad. Hij verwijst in deze aanvullende nota tevens naar een USB-stick met "*filmpjes van verzoeker en zijn neef, in het Belgische uitgaansleven*" en "*video's waarop zij alcohol consumeren*", alsook foto's in kleur die bij het verzoekschrift in het kader van de eerste beroepsprocedure werden gevoegd.

Beoordeling

1.

2.

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

De door verzoeker aangehaalde bepaling dat het belang van het kind de eerste overweging is bij elke beslissing die het kind aangaat, kan geen afbreuk doen aan de eigenheid van het asielrecht, waar artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet in uitvoering van Europese regelgeving en van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de erkenning als vluchteling dan wel de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

In de mate verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

"a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;

- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

4. De Raad is er zich van bewust dat de machtsovername door de taliban een impact heeft gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode vóór de machtsovername, waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. De Raad oordeelt aldus dat er wel degelijk voldoende informatie voorhanden is om de nood aan internationale bescherming, zowel op grond van artikel 48/3 als op grond van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet te analyseren. Het betoog van verzoeker, wiens verzoekschrift doorspekt is met landeninformatie, doet hierover niet anders denken.

5. Verzoeker verklaart Afghanistan te hebben verlaten naar aanleiding van het overlijden van zijn vader in 2017. Er kan echter geen geloof gehecht worden aan verzoekers verklaringen hieromtrent, gelet op de volgende vaststellingen:

- De kennis van verzoeker over het overlijden van zijn vader, met name de redenen waarom hij gedood zou zijn en welke problemen hij kende, is onaannemelijk beperkt. Waar in het verzoekschrift wordt aangevoerd dat hem niet verweten kan worden dat hij weinig informatie kan geven over het overlijden van zijn vader, gelet op zijn wel zeer jonge leeftijd ten tijde van de gebeurtenissen, dient te worden benadrukt dat van verzoeker kan worden verwacht dat hij ernstige pogingen onderneemt om zich te informeren omtrent de essentiële elementen van zijn asielrelaas waarvan hij geen kennis heeft. Het komt immers in de eerste plaats aan verzoeker toe om aan de hand van een coherent relaas, achtergrondkennis van zijn leefwereld en voor zijn relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken. Dat verzoeker nagenoeg onwetend is over het overlijden van zijn vader en kennelijk heeft nagelaten zich hierover - desgevallend bij zijn moeder met wie hij van 2017 tot 2022 in Turkije verbleef - te informeren, wijst op een gebrek aan interesse en doet ernstige twijfels rijzen over waarachtigheid van zijn verklaringen.
- Verzoeker verklaarde tijdens het tweede persoonlijk onderhoud dat zijn vader in 2017 gedood werd, maar in het eerste verzoekschrift (van 21 juni 2023, tegen de eerste, later ingetrokken, beslissing van verweerder) wordt gesteld dat verzoeker Afghanistan in 2017 verliet en zijn vader toen reeds lang geleden vermoord was. Dit is frappant gezien in dit verzoekschrift van 21 juni 2023 net werd aangehaald dat verzoeker eerder leugenachtige verklaringen had afgelegd maar dat hij in dat verzoekschrift de waarheid vertelt.
- De door verzoeker voorgelegde overlijdensakte van zijn vader stelt dat A.M.M.A. overleden is in april 2017, maar hieruit kunnen de omstandigheden van het overlijden niet blijken, aangezien er niets werd ingevuld bij “*Incident Kind*” (soort incident) of “*Disease Kind*” (soort ziekte). Bovendien hebben Afgaanse documenten hoe dan ook een geringe bewijswaarde gezien de betrouwbaarheid ervan, gelet op de informatie in het administratief dossier, twijfelachtig is. Verder betreft dit stuk slechts een fotokopie, waaraan de Raad geen bewijswaarde hecht omdat fotokopieën door knip- en plakwerk gemakkelijk te manipuleren zijn. De door verzoeker getoonde video's van een kist kunnen evenmin verzoekers verklaringen ondersteunen, gezien hieruit niet kan worden opgemaakt wat de precieze omstandigheden van de begrafenis of de dood van de persoon waren.

6. Waar verzoeker stelt niet te kunnen terugkeren naar Afghanistan omdat hij het land in 2017 reeds verlaten heeft en er daar niemand is om voor hem te zorgen, temeer daar hij als Farsi-spreker in de minderheid zou zijn, wordt vastgesteld dat verzoeker - gelet op wat voorafgaat - geen waarachtig beeld schetst van zijn (levens)omstandigheden in Afghanistan ten tijde van zijn vertrek. Verder kunnen dienaangaande, samen met verweerder, de volgende vaststellingen worden gedaan:

- Verzoeker groeide op in Kaboel en verbleef er tot hij 11-12 jaar was. Hij genoot er 6-7 jaar onderwijs en kreeg les in onder andere Pashtu, Dari, wiskunde fysica, chemie, wetenschappen en religie.

- Ook na zijn vertrek uit Afghanistan bleef hij zich begeven binnen de Afghaanse gemeenschap, gezien hij zich met zijn moeder en zussen in Turkije voegde bij zijn grootvader en maternale ooms. Deze maternale grootvader keert, aldus verzoeker, overigens regelmatig terug naar Afghanistan voor zijn werk: hij heeft er een fabriek en winkel(s) samen met verzoekers maternale ooms.
- Uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij zelf in 2018 nog voor zes weken teruggekeerde naar Afghanistan voor het huwelijk van zijn oom.
- Verzoeker verklaarde dat hij nog contact onderhoudt met zijn paternale ooms in Afghanistan.

Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker nog steeds hechte banden heeft met Afghanistan en de Afghaanse gemeenschap (ook vanuit Europa). Verzoekers verblijf in Turkije kan niet volstaan om een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

7. Verzoeker wijst in het verzoekschrift op de nood aan bescherming naar aanleiding van (vermeende) verwestering. Hij benadrukt dat hij is vertrokken uit Afghanistan in 2017, dat hij sinds januari 2022 in België, dat er bij hem hoofdzakelijk een voorkeur blijkt voor een westerse levensstijl en dat hij zich deze levensstijl heeft eigen gemaakt. Hij bespreekt landeninformatie aangaande het risico bij terugkeer omwille van (gepercipieerde) verwestering in het verzoekschrift en in de aanvullende nota van 12 juli 2023.

7.1. Uit de in het rechtsplegingsdossier aanwezige landeninformatie, door beide partijen aangeleverd, blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

Wel kunnen volgende risicoprofielen kunnen worden aangeduid:

- (1) personen "*die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden*", dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;
- (2) personen die "*verwesterd*" zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-moslim, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen.

In het kader van een risico-analyse naar de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van (toegeschreven) verwestering/overschrijding van religieuze, morele of sociale normen dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, het gedrag van verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

In de EUAA "*Country Guidance*" wordt gesteld dat vervolging van personen, die onder dit profiel vallen in Afghanistan kan plaatsvinden omwille van een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep. De Raad volgt in deze de richtsnoeren van EUAA (EUAA "*Country Guidance: Afghanistan*", januari 2023, p. 21 en 72-79). De recentere EUAA "*Afghanistan Country Focus*" van december 2023 en de COI Focus "*Afghanistan: Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban*" van 14 december 2023 doen niet anders besluiten.

Bijgevolg dient verzoeker te concretiseren dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

7.2. Uit de pertinente en terechte motieven van de bestreden beslissing blijkt dat verweerder verzoekers mogelijke problemen bij terugkeer omwille van zijn verblijf in België/Europa heeft onderzocht.

Verzoeker beperkt zich in het verzoekschrift tot de stelling dat hij reeds lang in Europa verblijft en dat hij zich de Westerse levensstijl heeft eigen gemaakt. Hij verwijst naar algemene landeninformatie en naar foto's en filmpjes van verzoeker tijdens feestjes en andere vrijetijdsbesteding in België. Dit is echter niet afdoende om de terechte en pertinente motivering van de bestreden beslissing, die grondslag vindt in het administratief dossier, te ontkrachten of weerleggen, noch een gegronde vrees voor vervolging dan wel reëel risico op ernstige schade in zijn hoofde aan te tonen.

Verzoeker brengt geen concrete elementen aan, de omstandigheden van zijn verblijf in Turkije en Europa met veel contacten binnen de Afghaanse gemeenschap mede in aanmerking genomen, waaruit blijkt dat hij bij terugkeer naar Afghanistan zou worden vervolgd omwille van zijn verblijf in Europa.

8. De Raad stelt vast dat verzoeker geen concrete elementen aanbrengt die de voorstaande pertinente motieven kunnen verklaren of weerleggen. Deze motieven zijn draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier. Op grond hiervan wordt terecht besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door hem uiteengezette vluchtrelaas. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel geheel in gebreke blijft. Hij komt immers in wezen voor het overige niet verder dan het louter benadrukken van zijn jonge leeftijd bij het verlaten van Afghanistan en van zijn profiel als minderjarige bij aankomst in België. Dit kan bezwaarlijk een dienstig verweer worden geacht. Verzoeker slaagt er aldus niet in de hoger aangehaalde motieven te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

9. De Raad stelt verder vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de administratieve procedure overige neergelegde documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hem voorgehouden nood aan internationale bescherming.

10. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

11. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet.

12. Artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet vormt de omzetting van artikel 15, b) van de Richtlijn 2004/83/EG (heden de Richtlijn 2011/95/EU).

Het begrip “*ernstige schade*” in dit artikel heeft betrekking “*op situaties waarin degene die om subsidiaire bescherming verzoekt, specifiek wordt blootgesteld aan het risico op een bepaald soort schade*”, met name foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Voormeld artikel stemt in beginsel overeen met artikel 3 van het EVRM en moet dan ook worden geïnterpreteerd in het licht van de rechtspraak hierover van het EHRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji*, pt. 28, 32).

Het Hof van Justitie heeft hierbij evenwel genuanceerd dat artikel 15, b) van de Richtlijn 2004/83/EU (heden de Richtlijn 2011/95/EU) niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 van het EVRM zoals uitgelegd door het EHRM.

Er moet voor de uitlegging van artikel 15, *sub* b van de Richtlijn 2004/83, naast de doelstellingen van die Richtlijn, ook rekening worden gehouden met een aantal elementen eigen aan de context van die bepaling.

Uit een samenlezing van de bewoordingen in voormelde Richtlijn en de rechtspraak van Hof van Justitie blijkt duidelijk dat de ernstige schade bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet moet voortvloeien uit gedragingen van derden, met name een opzettelijk handelen of nalaten door actoren vermeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, *M'Bodj*, pt. 35-36 en 40; HvJ 24 april 2018 (GK), C-353/16, *M.P.*, pt. 51 en 57-58).

De verzoeker moet daarbij aannemelijk maken dat hij persoonlijk een risico op ernstige schade loopt, hetgeen in beginsel niet kan blijken uit een algemene situatie. De gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, *M'Bodj*, pt. 36; HvJ 4 oktober 2018, C-652/16, *Ahmedbekova e.a.*, punt 49).

Uit wat voorafgaat volgt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet valt, tenzij er sprake is van een opzettelijk gedrag van een actor.

Zulk standpunt wordt ook ingenomen in de "Country Guidance: Afghanistan" van EUAA van januari 2023 (p. 111: *"Serious harm must take the form of conduct of an actor (Article 6 QD). In themselves, general poor socio-economic conditions are not considered to fall within the scope of inhuman or degrading treatment under Article 15(b) QD, unless there is intentional conduct of an actor."* - vrije vertaling: *"Ernstige schade moet de vorm aannemen van een gedraging van een actor (artikel 6 QD). Algemeen slechte sociaal-economische omstandigheden worden op zich niet beschouwd als een onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, (b), QD, tenzij er sprake is van opzettelijk gedrag van een actor."*).

De kernvraag is of de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan overwegend voortvloeit uit opzettelijke gedragingen van derden, *in casu* de actoren vermeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet, dan wel of deze situatie eerder het gevolg is van objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen door een gebrek aan overheidsmiddelen, al dan niet in combinatie met natuurlijke fenomenen.

Na lezing van alle objectieve landeninformatie die ter beschikking wordt gesteld door beide partijen, kan niet blijken dat de algemene precaire socio-economische omstandigheden in Afghanistan overwegend voortvloeien uit de opzettelijke gedragingen van een actor of verschillende actoren, ook niet na de machtsovername door de taliban in augustus 2021.

De oorzaken van de precaire socio-economische en humanitaire situatie blijken in Afghanistan in wezen multidimensionaal te zijn. De actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan is het gevolg van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en factoren.

Een aantal elementen waren reeds voor de machtsovername door de taliban in het land aanwezig, zoals een gebrek aan overheidsmiddelen, de beperkte ontwikkeling van een socio-economisch beleid door de voormalige Afghaanse regering, beperkte privé-investeringen, beperkte buitenlandse handel, aanhoudende en ernstige droogteperiodes, politieke instabiliteit en onveiligheid in de context van het aanhoudende gewapend conflict, gepaard met de gevolgen van de Covid-19 pandemie.

Na de machtsovername door de taliban kwam de economie in vrije val. Er was er een (tijdelijke) opschorting van financiële steun en ontwikkelingshulp door buitenlandse donoren en internationale instellingen, een bevrozing van de geldreserves van de Afghaanse centrale bank, de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland, de gebrekkige toegang tot de arbeidsmarkt voor vrouwen en het stopzetten van privé-initiatieven door vrouwen. Dit leidde tot een liquiditeitscrisis, een ineenstorting van het bancaire systeem, disruptie van de buitenlandse handel, een devaluatie van de nationale munt, hoge voedselprijzen, verminderd inkomen en werkloosheid. Tegen deze achtergrond speelde verder de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel met gevolgen voor de voedselzekerheid in Afghanistan. Tevens waren er moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken. Ten slotte zijn er milieumomstandigheden zoals de aanhoudende ernstige droogte en andere natuurrampen, zoals de overstromingen van 2022, die een aanzienlijke impact hebben op de socio-economische en humanitaire situatie.

Hoewel het economisch beleid van de taliban voorlopig onduidelijk is, blijkt niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om humanitaire bijstand te verhinderen of te blokkeren, waardoor internationale hulpinspanningen hebben kunnen verhinderen dat de situatie in Afghanistan escaleerde tot hongercatastrofe.

Er kan uit de uiteenzetting en geciteerde informatie in het verzoekschrift, noch uit de landeninformatie aangehaald door verweerder worden afgeleid dat de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie overwegend wordt veroorzaakt door gedragingen van de taliban of enige andere actor, laat staan wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de taliban of enige andere actor. Bijgevolg vallen de algemene socio-economische en humanitaire omstandigheden in Afghanistan op zich niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Voorts blijkt niet dat verzoeker in deze context persoonlijk wordt geviséerd of dat hij behoort tot een groep van geviseerde personen. Verzoeker toont niet aan dat hij bij terugkeer naar Afghanistan zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften als gevolg van een opzettelijk gedrag door een actor of actoren.

Het voorgaande neemt niet weg dat een terugkeer van verzoeker naar Afghanistan omwille van de huidige precaire socio-economische en humanitaire situatie aldaar nog steeds aanleiding kan geven tot een schending van artikel 3 van het EVRM.

Hoewel zulke mogelijke schending van artikel 3 van het EVRM *in casu* buiten de eigenheid van het huidige Belgische asielrecht valt, waar de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de erkenning als vluchteling dan wel de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, moet de mogelijke schending van voormeld verdragsartikel alleszins grondig worden onderzocht bij het nemen van een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (RvS 28 september 2017, nr. 239.259; RvS 8 februari 2018, nr. 240.691; RvS 29 mei 2018, nrs. 241.623 en 241.625; RvS 28 mei 2021, nr. 250.723).

13. Opatd aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden geviséerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Deze wetsbepaling vormt de omzetting van artikel 15, c), van de Richtlijn 2011/95/EU en is een bepaling waarvan de inhoud verschilt van die van artikel 3 van het EVRM en waarvan de uitlegging dan ook autonoom moet geschieden, maar met eerbiediging van de grondrechten zoals deze door het EVRM worden gewaarborgd (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, pt. 28).

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie, op basis van de door beide partijen bijgebrachte en geciteerde landeninformatie, blijkt dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds augustus 2021 sterk is gewijzigd.

Waar vóór de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan was te wijten aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en *Islamic State Khorasan Province* (hierna: ISKP) anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Hoewel de taliban het hele Afgaanse grondgebied controleren, bestaan er heden nog twee parallelle niet-internationale gewapende conflicten in Afghanistan, enerzijds tussen de taliban en de *National Resistance Front* (hierna: NRF) en anderzijds tussen de taliban en ISKP.

Niettegenstaande deze twee gewapende conflicten, is het niveau van willekeurig geweld sinds de machtsovername van de taliban significant gedaald en is het geweld dat actueel nog plaatsvindt voornamelijk doelgericht van aard.

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

Zelfs wanneer rekening wordt gehouden met enkele regionale verschillen, blijkt er in Afghanistan geen sprake van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Voorgaande vindt steun in de “*Country Guidance Afghanistan*” van januari 2023 en is gelet op de informatie opgenomen in de EUAA “*Afghanistan: Country Focus*” van december 2023 nog steeds actueel.

Verzoeker is afkomstig uit Kaboel. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat het geweld aldaar een hoog niveau bereikt, waardoor er een hogere mate aan persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te nemen dat een burger, wanneer hij terugkeert naar het grondgebied, een reëel risico zou lopen op een ernstige bedreiging van zijn leven of vrijheid. Voorgaande ligt in dezelfde lijn van de “*Country Guidance Afghanistan*” van januari 2023.

Verzoeker toont geen persoonlijke omstandigheden aan die het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet verhogen.

Verzoeker brengt geen informatie bij die een ander licht kan werpen op de voorgaande analyse en landeninformatie. De informatie waarnaar verzoeker verwijst in zijn verzoekschrift en aanvullende nota's ligt in lijn met deze waarop voormelde analyse van de veiligheidssituatie is gestoeld. Verzoeker toont niet aan dat de beschikbare informatie niet (langer) correct zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken.

Gelet op het voormelde toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf juli tweeduizend vierentwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS